

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Το Αίμα του Ακριδου

Μία Κεφαλλονίτικη ιστορία λέει για δύο αδέρφια που βγήκαν για κυνήγι, τον Άντζουλο και τον Μεμά. Κάποια στιγμή μια ακρίδα κάθισε στο πέτο του Μεμά.

Στάσου ορέ, μη κουνηθείς και ΜΠΑΜ αδειάζει την καρμπίνα του για να σκοτώσει την ακρίδα. Όταν ο Μεμάς πέφτει αιμόφυρτος κάτω, ο Άντζουλος γεμάτος απορία τον ρωτάει:

Έλα ορέ σήκω πάνω, τι σε λίγωσε το αίμα τ' Ακριδου;

Προφανώς η ιστορία αυτή τονίζει την αφέλεια κάποιων ανθρώπων, αλλά στην ουσία της έχει πολύ βαθύ νόημα και μας αφορά όλους.

Πόσες φορές βλέπουμε ελαττώματα στους άλλους που για τους ίδιους είναι ασήμαντα και πολλές φορές δεν τα αντιλαμβάνονται καν αλλά εμάς μας ενοχλούν αφάνταστα και πρέπει πάση θυσία να τα διορθώσουμε, και όχι μόνο αυτό, αλλά έχουμε άποψη που θέλουμε να την επιβάλουμε και έτσι δημιουργούμε στον συνάνθρωπό μας σοβαρό πρόβλημα προσπαθώντας να τον «αώσουμε» από κάποια υποτιθέμενη δυσκολία.

Θυμάμαι παιδί, όταν η μικρότερη και πολύ αγαπημένη μου αδελφούλα γρατζούνισε το γόνατό της, την πήρα μπομπολέτσα και άρχισα να τρέχω να την πάω σπίτι να τη βοηθήσει η μαμά μας. Δε σας λέω τι έγινε όταν σκόνταψα...

Ο καθένας μας κατά το 99,9% μπορεί κάλλιστα να αντιμετωπίσει τα προβλήματά του μόνος του. Ας αποδεχτούμε τους φίλους μας με τα ελαττώματά τους ή το πολύ ας ρωτήσουμε άπαξ αν χρειάζονται βοήθεια...

Πόσο σοφό είναι το ρητό: «Τα σα περιεργάζου και όχι τα αλλότρια».

Πέτρος Γαρζώνης
Σχέδιο: Ρένα Καραλέκα

Του Χρόνου!

Το κρεβάτι της γιαγιάς ήταν στην κουζίνα, κοντά στο τζάκι. Έτσι τον χειμώνα συχνά τρύπωνα στην αγκαλιά της για να ζεσταθώ και ν' ακούω παραμύθια και ιστορίες, που τις διηγόταν πολύ όμορφα παρ' όλο που δεν ήξερε ούτε να διαβάζει, ούτε να γράφει. Ήταν τόσο καλή στη διήγηση, που την έλεγαν δασκάλα.

Τη γωνιά του κρεβατιού τη στόλιζε με ένα μικρό τετράγωνο μαξιλάρι. Στην πλευρά της μαξιλαροθήκης του είχε κεντήσει μια μεγάλη κίτρινη μαργαρίτα, που έδειχνε σαν ήλιος. Για να τονίζεται η γύρη στην καρδιά της, είχε κάνει βελονιές με πιο σκούρα κίτρινη χοντρή κλωστή. Γύρω γύρω κεντημένες μέλισσες, στο φυσικό τους μέγεθος, φάνταζαν τόσο ζωντανές που νόμιζες ότι σε λίγο θα πετούσαν μακριά φορτωμένες με τη χρυσοκίτρινη γύρη στα πόδια τους.

Μου άρεσε πολύ. Όταν ξάπλωνα πάνω του ή το έπαιρνα στην αγκαλιά μου ένοιωθα σαν να κρατούσα ένα μεγάλο μπουκέτο από μαγιστικές μαργαρίτες.

Μια μέρα της είπα:

- Γιαγιά, θέλω να μου το δώσεις δικό μου.
- Η γιαγιά απάντησε κάπως αινιγματικά.
- Μη βιάζεσαι, θα δούμε!

Από τότε όλο και τη ρωτούσα, μα η απάντηση ήταν σταθερά «θα δούμε».

Όταν κάποια μέρα, κατά τη συνήθειά μου, το πήρα στην αγκαλιά μου για να ονειρευτώ, η γιαγιά με μάλωσε γιατί είχα βρώμικα χέρια.

- Πότε θα μου το δώσεις; Τη ρώτησα φωναχτά και ανυπόμονα.

- Του χρόνου, που θα πας σχολείο, μου είπε.
- Και πότε είναι του χρόνου;
- Σε έναν χρόνο! Τώρα έχουμε καλοκαίρι.

Θα έρθει ο χειμώνας με τις γιορτές, ύστερα η άνοιξη με το Πάσχα και μετά πάλι καλοκαίρι.

Σκέφτηκα ότι θα μου το χάριζε, όταν θα πήγαινα σχολείο και ησύχασα.

Πριν λίγες μέρες ο πατέρας μου είχε φέρει μια πλάκα, ένα κοντύλι, ένα μικρό σφουγγάρι και ένα αλφαβητάριο. Είχε αρχίσει να μου δείχνει να γράφω επάνω στην πλάκα. Αυτό το εύκολο γράψε - σβήσε το είχα πάρει για παιχνίδι και με διασκέδαζε πολύ. Έτσι γρήγορα άρχισα να γράφω και να διαβάζω μικρές λέξεις. Έπαιρνα την εφημερίδα του πατέρα μας και όλο και συλλαβίζα, προς χαρά όλων στο σπίτι.

Κι ήρθε του χρόνου, που θα πήγαινα σχολείο.

Μετά τον αγιασμό, η δασκάλα είπε: «Αύριο όλοι με την τσάντα σας». Γύρισα σπίτι φουριόζα λέγοντας: - Ωραία είναι στο σχολείο. Είμαστε πολλά παιδιά. Όμως η κυρία είπε ότι αύριο πρέπει να έχουμε όλα τα πράγματά μας σε τσάντα. Εγώ πού θα τα βάλω;

Η γιαγιά μου έδειξε προς τον τοίχο. Σ' ένα καρφί κρεμόταν από ένα πράσινο λουρί κάπως αλλαγήνη η μαξιλαροθήκη. Πάνω στο μπουκέτο με τις μαργαρίτες, στην άλλη πλευρά της, είχε προσθέσει ένα τρίγωνο πράσινο υφασμάτινο καπάκι, που κούμπωνε, σαν φάκελος. Την ξεκρέμασε, μου την πέρασε στον ώμο και φιλώντας με είπε:

- Καλή χρονιά. Να μάθεις πολλά γράμματα και για μένα, που δεν ξέρω. Είναι μεγάλη

μέρα στη ζωή σου, η μέρα που αρχίζεις σχολείο. Θα μάθεις γράμματα, θα διαβάσεις στα βιβλία τη σκέψη των γραμματιζόμενων, των σοφών. Να τα αγαπάς τα βιβλία.

Άνοιξα την τσάντα όλο χαρά. Η μάνα μου είχε φτιάξει μια πάνινη κασετίνα και όλα ήταν μέσα τακτοποιημένα. Για ώρες την είχα κρεμασμένη στον ώμο μου και πήγαινα πέρα - δώθε καμαρωτή, περιμένοντας το αύριο.

Τα παιδιά στο σχολείο κρατούσαν διάφορες τσάντες, οι πιο πολλές φτιαγμένες στο χέρι. Η διπλανή μου, κόρη γιατρού, είχε μια ολοκαίνουρια μεγάλη πέτινη, που μου μύριζε απάισια. Όταν της το είπα, μου πέταξε θιγμένη:

- Καινούριο δέρμα μυρίζει. Δεν το ξερα να πάρω για τσάντα μια μαξιλαροθήκη σαν τη δική σου!

Θυμάμαι ότι την άρπαξα από τη μια κοτσίδα και ευτυχώς που επενέβη γρήγορα η δασκάλα γιατί θα είχε μείνει μόνο με την άλλη. Είπα στη δασκάλα την ιστορία της τσάντας μου και ευτυχώς κατάλαβε ότι μου είχαν θίξει τα ιερά και τα όσια κι έτσι γλύτωσα τις ξυλιές. Ζήτησα συγγνώμη για τη συμπεριφορά μου. Μου άλλαξε θέση στο πρώτο θρανίο και παρά το επεισόδιο, μου έδειχνε μάλλον κάποια εύνοια. Δεν ήταν λίγο να μου υπομηρύνουν τη συναισθηματική αξία της σχολικής μου τσάντας!

Όταν ο πατέρας μου γύρισε από το ταξίδι του και με είδε να καμαρώνω με την τσάντα στον ώμο, έβαλε τις φωνές στη γιαγιά και στη μάνα μου.

- Γιατί δεν αγοράσατε μια τέτοια πέτινη σάκα στο παιδί, παρά το φορτώσατε με αυτό το κουρέλι; Η γιαγιά έγινε μπαρούτι.

- Το παιδί το αγαπάει αυτό το κουρέλι, γιατί τρέφει τη φαντασία του. Είναι δεμένο μ' αυτό. Το περίμενε τόσα καιρό να γίνει δικό του και είναι πολύ χαρούμενο. Δεν το βλέπεις;

- Δεν θέλω πέτινη σάκα, μου βρωμάει σαν το ταμπάκι του χωριού, φώναζα. Αυτή την τσάντα αγαπάω, αυτή θέλω, και την αγκάλιασα σφιχτά για να μη μου την πάρουν.

- Καλά, είπε ο πατέρας. Ας σου αγοράσω μια πέτινη γιατί σε λίγο σ' αυτή τη μικρή δεν θα χωράνε όλα σου τα τετράδια και τα βιβλία. Εν τω μεταξύ θα έχει και η άλλη ξεμυρίσει. Έτσι συμβιβαστήκαμε όλοι και το σπίτι ησύχασε.

Όπως το είχε πει ο πατέρας, σε λίγους μήνες χρειάστηκε να την αλλάξω. Τη «μαργαριταρένια» μου όμως, όπως την έλεγα, την κρέμασε στον τοίχο, πάνω από το κρεβάτι μου για στολίδι. Κράτησα κι άλλες σχολικές τσάντες στα χέρια μου. Αγόρασα κι άλλες πολλές, ακριβές, φτηνές, όμορφες, πρακτικές στη ζωή μου. Μόλις όμως έπαινα μια απ' αυτές ερχόταν ολοζώντανη η εικόνα της «μαργαριταρένιας» μπροστά μου γεμίζοντας με αναμνήσεις. Έχει μείνει ριζωμένη στη μνήμη μου! Την αγκάλιαζα με τα δυο μου χέρια ακουμπώντας την στην καρδιά μου και ταξίδευα σε λουλουδιένια χωράφια. Την είχα κρεμασμένη στον ώμο μου και χαιδεύα τη μαργαρίτα. Ακουμπούσα τις μέλισσες που ήταν κεντημένες στην καρδιά της κι ένοιωθα μια ζεστασιά να κυλάει μέσα μου.

Ταξίδευα, έφευγα μακριά, πετούσα μαζί τους από λουλουδι σε λουλουδι.

Φανή Βαλαμόντε

Το πρώτο υπαίθριο σχολείο στην Ελλάδα ήταν στα Πατήσια και δημιουργήθηκε για θεραπευτικούς λόγους

Τα υπαίθρια σχολεία εμφανίστηκαν στην Ελλάδα, για να προστατευτούν οι μαθητές από τη φυματίωση. Στην Ευρώπη και στην Αμερική λειτουργούσαν ήδη από τα πρώτα χρόνια του 20ού αιώνα. Αίθουσες μέσα στο δάσος και σχολικά συγκροτήματα χωρίς τοίχους αποτελούσαν τόπο θεραπείας και εκπαίδευσης των παιδιών που έπασχαν από φυματίωση ή αναιμία. Με την έλευση της ισπανικής γρίπης, η πρακτική των ανοιχτών σχολείων άρχισε να παίρνει μαζικό χαρακτήρα...

Το σκεπτικό ήταν ίδιο στην Ελλάδα όπως και στην υπόλοιπο κόσμο. Ο καθαρός αέρας, ο ήλιος και η ψυχοθεραπευτική επίδραση του περιβάλλοντος θεωρούνταν ικανά να ανακόψουν την πορεία της νόσου. Υπαίθρια σχολεία και σανατόρια Η ιδέα για την ίδρυση υπαίθριων σχολείων στην Ελλάδα διατυπώθηκε για πρώτη φορά το 1912 στο Β' Πανελλήνιο Συνέδριο για την καταπολέμηση της φυματίωσης. Η συζήτηση «δια του σχολείου αγών» κατά της νόσου ξεκίνησε από τη βασική παραδοχή ότι τόσο το σχολείο όσο και οι κατοικίες των μαθητών ήταν μολυσματικοί χώροι. Έπρεπε, επομένως, να βρεθεί ο κατάλληλος τόπος για να στεγάσει τους προφυματικούς και φυματικούς μαθητές καθώς και όσους έπασχαν από προχωρημένη αναιμία...

Ο διευθυντής του γραφείου σχολικής υγιεινής

του υπουργείου Παιδείας, Εμμανουήλ Λαμπαδάριος, εισηγήθηκε τη δημιουργία ενός υπαίθριου σχολείου και ενός σχολείου - σανατορίου. Στο υπαίθριο σχολείο θα φοιτούσαν οι πιο ελαφρά νοσούντες μαθητές και θα εξασφαλιζόταν η πλήρης θεραπεία τους ύστερα από διαμονή 6-12 μηνών. Το σχολείο-σανατόριο θα αναλάμβανε τα παιδιά με βαριά φυματίωση που η ανάρρωσή τους θα μπορούσε να διαρκέσει ακόμη και χρόνια.

Το πρώτο υπαίθριο σχολείο στην Ελλάδα Τον Μάιο του 1916 το όραμα του Λαμπαδαρίου έγινε πραγματικότητα. Το 8ο Γυμνάσιο Αθηνών στο κτήμα Νομικού στα Πατήσια, στέγασε το πρώτο υπαίθριο σχολείο της χώρας. Άλλωστε η Πατησίων απείχε μακράν από τη σημερινή της εικόνα. Απομονωμένη από το κέντρο της Αθήνας και με πυκνή βλάστηση ήταν το ιδανικό περιβάλλον για την ανάρρωση των φυματικών παιδιών.

Ήταν ένα ημερήσιο δημοτικό σχολείο, τριτάξιο, χωρίς οικοτροφείο, στο οποίο φοίτησαν 50 μαθητές και μαθήτριες, που επελέγησαν από τον Λαμπαδάριο. Τα παιδιά μεταφέρονταν στο σχολείο με τραμ και παρέμεναν μέχρι τις 7 το απόγευμα. Στις 8 το πρωί «χτυπούσε το πρώτο κουδούνι». Κατά τη διάρκεια της ημέρας λάμβαναν πέντε γεύματα ενώ μετά το μεσημεριανό αναπαύονταν σε «ανάκλιτρα καθίσματα κάτω από τα δέντρα του κτήματος». Τις υπόλοιπες

«διδασκτικές» ώρες συμπλήρωναν τα μαθήματα και οι αθλητικές δραστηριότητες...

Η καινοτόμα εκπαιδευτική διαδικασία κυλούσε ομαλά. Γονείς, μαθητές, γιατροί και εκπαιδευτικοί έδειχναν ευχαριστημένοι. Ωστόσο, πλησίαζε ο χειμώνας. Λόγω των πολιτικών εξελίξεων της χώρας, η ανέγερση ειδικών παρατηρημάτων και προστατευτικών υποστέγων ματαιώθηκε. Ιδιαίτερα τη διετία 1917-1918, παρότι έγινε συστηματική προπαρασκευαστική εργασία στο υπουργείο Παιδείας, οι οικοδομικές εργασίες δεν ξεκίνησαν ποτέ, αφού η χώρα βρισκόταν σε εμπόλεμη κατάσταση και τα οικοδομικά υλικά είχαν αυξηθεί.

Το υπαίθριο σχολείο στα Πατήσια διέκοψε οριστικά τη λειτουργία του.

Το υπαίθριο σχολείο στο δασάκι της Σχολής Ευελπίδων

Στις 10 Ιουνίου 1929 έγινε η δεύτερη προσπάθεια λειτουργίας αντίστοιχου σχολείου. Αυτή τη φορά στο δασάκι πίσω από τη Σχολή Ευελπίδων. Το σχολείο ιδρύθηκε από την Ελληνική Αντιφασιστική Εταιρεία, η οποία είχε σκοπό την καταπολέμηση της φυματίωσης και την πρόληψη της εκδήλωσής της, ιδιαίτερα στα παιδιά. Πρόεδρός της ήταν ο γιατρός και ιδρυτής του Λυσοισατρείου Αθηνών, Παναγιώτης Παμπούκης. Στο υπαίθριο σχολείο φοίτησαν παιδιά αναιμικά και προφυμα-

τικά από διάφορα σχολεία της Αθήνας, τα οποία επιλέγονταν από τους δασκάλους τους.

Τα μαθήματα γίνονταν στην ύπαιθρο και τα παιδιά έπαιζαν και γυμνάζονταν στο δασάκι. Τα θρανία ήταν πτυσσόμενα και ελαφριά ώστε να μεταφέρονται εύκολα. Σε περίπτωση κακοκαιρίας τα παιδιά κατέφευγαν σε ένα ξύλινο σπιτάκι που δώρισε για τον σκοπό αυτόν το υπουργείο Υγιεινής. Παρά την επιτυχία του, το σχολείο διέκοψε τη λειτουργία του λίγο καιρό αργότερα.

Αντλήθηκαν πληροφορίες από: Κριτική

Η συμφιλίωση

- Έλα καλή μου να φιλιώσουμε, μη ζητάς στηρίγματα αλλού, μόνο εμένα χρειάζεσαι. Εγώ σε γνωρίζω και σε αγαπώ για ό,τι καλό ή κακό κουβαλάς. Μόνο εγώ δεν υπάρχω έξω από εσένα. Και όταν σε κακίζω σε αγαπώ πιο πολύ. Τί να τον

κάνεις τον κόσμο ολόκληρο χωρίς εμένα.

- Έλα να γίνουμε ένα.
- Πονάς, πονώ.
- Χαίρεσαι, χαίρομαι.

- Το μίσος δε σου ταιριάζει, ωστόσο όταν θυμώνεις εγώ είμαι μαζί σου, εγώ παίρνω τον θυμό σου και τον κάνω δόρυ πολεμικό, τον κάνω δύναμη.

- Μη σε φοβίζουν οι δύο οι κόσμοι μας, έχεις ανάγκη από τη δική μου δύναμη για να είσαι ικανοποιημένη. Καλή μου σε αδικήσα, σε ανάγκασα να στερηθείς πολλά, έλεγα πως τούτο σου ταιριάζει, να είσαι για τους άλλους, οι άλλοι πάντα οι άλλοι. Μα φτάνει, φτάνει πια. Τώρα μαζί το είδαμε, ήρθε η δική σου ώρα. Έλα καρδιά μου να ονειρευτούμε.

- Σου χαρίζω εμένα για σένα.
- Σου χαρίζω τη γη ολόκληρη.
- Εγώ τον ουρανό.
- Σου χαρίζω τις θάλασσες.
- Εγώ εκείνο το καίκι το τρικάρτο καταμεσής στο πέλαγος.
- Έλα να φύγουμε.
- Έλα μαζί να ψάχνουμε τον κόσμο χωρίς να χανόμαστε σε αυτόν.
- Ανάλαφρη πετάω, όπου με πάνε τα φτερά μου.

Πηγή Βυθούλκα

Φεβρουάριος

Η προσθήκη μιάς επί πλέον ημέρας των δίσεκτων ετών ξεκίνησε το 44 π.Χ. όταν ο Ιούλιος Καίσαρ άλλαξε το ρωμαϊκό ημερολόγιο με τη βοήθεια του Έλληνα αστρονόμου Σωσιγένη από την Αλεξάνδρεια. Ο Σωσιγένης, βασισμένος στους υπολογισμούς του πατέρα της αστρονομίας Ίππαρχου (ο οποίος έναν αιώνα νωρίτερα είχε προσδιορίσει ότι το ηλιακό ή τροπικό έτος έχει διάρκεια ίση με 365,242 ημέρες), θέσπισε ένα ημερολόγιο του οποίου τα έτη είχαν 365 ημέρες, ενώ σε κάθε τέταρτο έτος πρόσθεταν ακόμη μία ημέρα, μετά την «έκτη προ των καλενδών του Μαρτίου», που ονομαζόταν «bis sextus». Έτσι η ημέρα αυτή, επειδή μετρίοταν δύο φορές, ονομάζεται ακόμη και σήμερα «δισέκτη» και το έτος που την περιέχει «δίσεκτο».

Η παρανόηση του λαού ότι τα δίσεκτα έτη είναι «γρουσουζίκια» («κι αν έρθουν χρόνια δίσεχτα και μήνες οργισμένοι» όπως λέει το δημοτικό τραγούδι) ίσως να προέρχεται από τη λανθασμένη αντίληψη της ετυμολογίας και της ορθογραφίας του πρώτου συνθετικού της λέξης «δίσεκτο». Δηλαδή αντί του σωστού «δισ» (που σημαίνει δύο φορές) να εννοείται λανθασμένα το αχώριστο προθεματικό μόριο «δυσ» που έχει την έννοια της δυστυχίας, «της δυσκολίας, της κακής καταστάσεως ή του απευκαίτου αποτελέσματος». Αρχικά, πάντως, ο Φεβρουάριος είχε 29 ημέρες στα κοινά και 30 ημέρες στα δίσεκτα έτη, το 4 π.Χ. όμως ο αυτοκράτορας Οκταβιανός Αύγουστος του αφαιρέσε μία ημέρα, την οποία πρόσθεσε στον μήνα Αύγουστο που έφερε το όνομά του.

Επισημονικά το γεγονός ότι ο μήνας Φεβρουάριος έχει 28 ημέρες και στα δίσεκτα έτη έχει 29 ημέρες είναι απολύτως σαφές. Έχει να κάνει με την ταχύτητα περιστροφής της Γης. Κατά την Ιουρασική περίοδο (την εποχή που οι δεινόσαυροι κυριαρχούσαν στη Γη, πριν από 145 εκατομμύρια χρόνια), ο πλανήτης Γη έκανε μια πλήρη περιστροφή σε σχέση με τον άξονά του σε 22 ώρες αντί σε 24 που είναι σήμερα. Το ότι με την πάροδο των χιλιετηρίδων φτάσαμε στο γεγονός του 24ώρου οφείλεται στις παλιρροϊκές δυνάμεις που ασκούνται στους ωκεανούς της Γης από τη Σελήνη και τον Ήλιο κατά πρώτο λόγο και τους υπόλοιπους πλανήτες κατά δεύτερο λόγο. Η παλίρροια των ωκεανών λειτουργεί σαν ένα κολοσσιαίο σφυρί. Με την περιστροφή της Γης, οι φυσικωμένοι ωκεανοί λόγω των παλιρροϊκών δυνάμεων συγκρούονται συνεχώς με την ξηρά (για την ακρίβεια με τα στερεά τμήματα του φλοιού της γης) και αυτό σιγά σιγά φρενάρει λίγο λίγο την ιδιοπεριστροφή της Γης.

Αν πάμε λίγο παρακάτω, ο γήινος χρόνος (εννοούμε την αίσθηση του έτους όπως την εννοούμε ημερολογιακά εδώ στον πλανήτη Γη) δεν είναι ακριβώς 365 ημέρες όπως έχει επικρατήσει με την παγιωμένη πεποίθηση. Για την ακρίβεια το ημερολογιακό έτος είναι 365 ημέρες και 6 ώρες. Αυτές τις πλεονάζουσες 6 ώρες τις αθροίζουμε κάθε 4 χρόνια και τις κάνουμε μια ολόκληρη ημέρα στο τέλος του μήνα Φεβρουαρίου, κάνοντας το συγκεκριμένο έτος δίσεκτο. Με τον τρόπο αυτό, επιτυγχάνεται μια σταθερή αίσθηση της ροής του χρόνου με τις 4 εποχές του έτους να συμπίπτουν και ημερολογιακά μεταξύ τους.

<https://el.wikipedia.org/wiki/Φεβρουάριος>

Το άδοξο τέλος μεγάλων ανδρών της αρχαίας Ελλάδας

Όνόματα του αρχαίου ελληνικού κόσμου που προκαλούν σήμερα ρίγη με το μέγεθος και το ανάστημά τους ήταν στα χρόνια τους απλοί άνθρωποι της εποχής τους.

Κορυφαίες προσωπικότητες όλοι στον τομέα τους, κόμιζαν γνώσεις και θριάμβους και οδηγούσαν τις εξελίξεις, μόνο που δεν ήταν όλοι έτοιμοι να τους αναγνωρίσουν τα διανοητικά ή στρατιωτικά κατορθώματά τους.

Οι επόμενες χιλιετίες θα υποκλίνονταν βέβαια στον ηρωισμό και τις ζακουστές συνεισφορές τους στο πνεύμα, τα γράμματα, τις τέχνες ή τον πόλεμο, στο ίδιο τους το μεγαλείο δηλαδή, μόνο που η αποθέωση έμελλε να έρθει αιώνες αργότερα.

Γιατί στα δικά τους τα χρόνια γνώρισαν αμφισβήτηση, φθόνο, εξορία ή ακόμα και θάνατο, κι αυτό από τις δικές τους πατριδες και τα χέρια των συμπολιτών τους. Ανθρώπων που ευεργέτησαν με τη δράση τους και θα περίμεναν ενδεχομένως μια άλλη αντιμετώπιση.

Άλλοτε τραγικό και άλλοτε απλώς άδοξο, αυτό ήταν το φυσικό τέλος μιας σειράς από μεγάλες μορφές της ελληνικής αρχαιότητας, αφού πραγματικό τέλος δεν θα είχαν ποτέ...

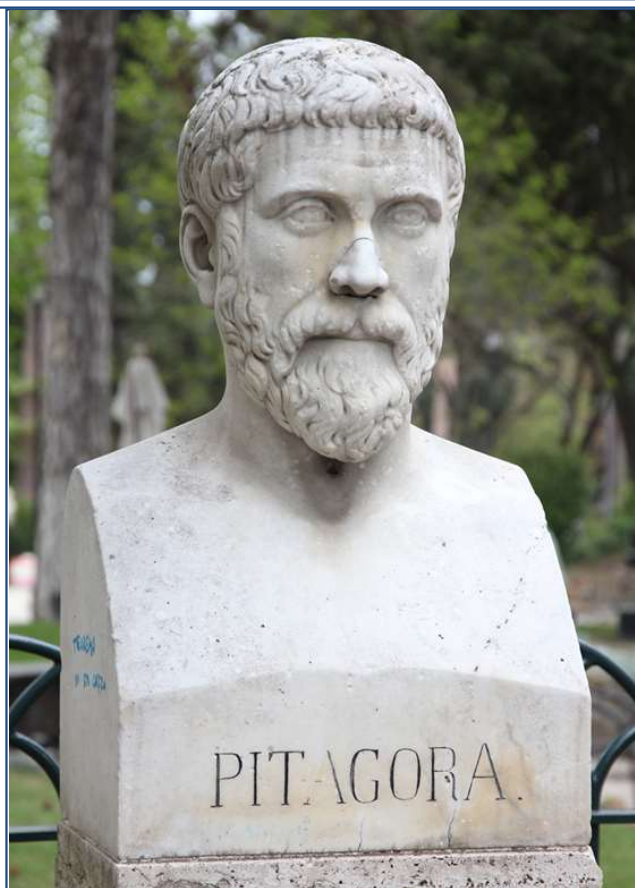
Πυθαγόρας

Η μεγάλη -αν και ολότελα μυστηριώδης- αυτή φιγούρα του αρχαιοελληνικού κόσμου μίλησε για φιλοσοφία, μαθηματικά και μουσική και επηρέασε όσο κανείς στην πρώτη εποχή του το πνεύμα και την επιστήμη. Πράγματι ήταν τέτοιος ο αντίκτυπος της συλλογιστικής του που σύντομα θα φτιαχνόταν ένα κίνημα, μια πολιτικο-θρησκευτική κοινότητα, που θα επικρατούσε τελικά σε πολλές αποικίες.

Τόσο ο ίδιος όσο και οι μαθητές του περιβάλλονταν εξάλλου από κύρος σεπτό και τους καλούσαν οι κάτοικοι των πόλεων να εφαρμόσουν τις θεωρίες τους στη διακυβέρνηση των πολιτειών τους. Κάτι που θα προσυπέγραφε φυσικά το τέλος του! Γιατί μπορεί οι πόλεις-κράτη να παρέδιδαν αμαχητί στα χέρια του τη διοίκησή τους, αυτό προκαλούσε όμως έριδες, μίσση και συνωμοσίες εναντίον του.

Και πουθενά δεν ήταν περισσότερο αλήθεια αυτό από την αχαϊκή αποικία της Κάτω Ιταλίας, τον Κρότωνα, εκεί όπου μερίδα πολιτών στράφηκε κατά των Πυθαγορείων διαίδοντας συκοφαντίες πως ετοιμάζουν τυραννίδα. Πήραν τον λαό με το μέρος τους και επιτέθηκαν στους μαθητές του, φονεύοντας τους περισσότερους.

Ο Πυθαγόρας έλειπε σε ταξίδι, κι έτσι γλίτωσε τη σφαγή. Μόνο που τώρα δεν είχε πού να πάει, καθώς όλοι φοβούνταν τη μήνη των Κροτωνιατών. Οι Λοκροί τους έκλεισαν τις

πόρτες τους και ο ατιμασμένος φιλόσοφος έφτασε μετά κόπων και βασάνων στο Μεταπόντιο της Μεγάλης Ελλάδας (κάτω από τον Τάραντα), όπου πιθανότατα αυτοκτόνησε.

Μας παραδίδεται πως αποσύρθηκε στο Ιερό των Μουσών και παρέμεινε κλεισμένος εκεί για 40 ολόκληρες ημέρες χωρίς φαί. Ο πυθαγορισμός του έμελλε βέβαια να επιβιώσει και να μολιάσει γόνιμα τις επιστήμες, τις τέχνες και τα γράμματα της αρχαίας Ελλάδας...

Σε λίγο θα βραδιάσει

Εδώ μέσα τίποτα δεν είναι αρκετό

Μόνος είμαι ακόμα κι εδώ

Μόνος από ασβεστόλιθο.

Τάσος Κουλουριδής

Λίγα μόνο λεπτά σε αντίκρισα

Στων φεγγαριών τις όχθες

Λίγα μόνο λεπτά

Στου ήλιου την λασπωμένη χλόη

Τάσος Κουλουριδής

Της μικρής μεγαλοσύνης σου ένεκεν

Εύα Χαλκιαδάκη - Παπαδημητρίου

Της μικρής μεγαλοσύνης σου ένεκεν

Ποίηση

ΑΘΗΝΑ 2020

Αίνους αναπέμπα σ' εσένα,
που την άσπρη, την πράσινη
ή τη γαλάζια σου μπλούζα
την τίμησες τόσο, που
να λυγίζουνε πρέπει
-στη θέα της τώρα-
τα γόνατα, να πετούνε ψυχές,
να υγραίνονται μάτια.
Κι αυτό το Μνημείο*
που, εν μέσω πανδημίας,
στις καρδιές μας -για σένα- υψώθηκε,
φωτεινό θα 'ναι ορόσημο - ευχαριστώ.

Αίνους αναπέμπε σ' εσένα η σκέψη μου
της μικρής μεγαλοσύνης σου ένεκεν.
Οι πολλές αστραπές...
τη νυχτιά καταλύουν.
Αίνους αναπέμπα, κι ευχές
επιλεκτική, αύριο, ας γίνει η μνήμη σου,
και του θανάτου...
ας τη διαγράψει ο χρόνος την εικόνα.
Στους ήρωες, η θλίψη δεν αρμόζει.

Κι απ' τ' ανοιχτό το παραθύρι της ψυχής σου
κλαδί ας περάσει ανθισμένης μυγδαλιάς,
να δώσει στον χειμώνα χρώμα,
και τα πουλιά... μια μελωδία της χαράς.

* Στον κάθε γνωστό και άγνωστο γιατρό (που με αυτοθυσία αγωνίστηκε μαζί με το νοσηλευτικό και γενικά το υγειονομικό προσωπικό), και σε κάθε άνθρωπο ανεξαρτήτως ιδιότητας, για τον κατά του κορωνοϊού αγώνα του.

Η έκδοση αυτού
του φύλλου της
εφημερίδας μας
γίνεται με την
ευγενή χορηγία της Εταιρείας
Roche Hellas

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

Σύλλογος Φίλων
Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Νοσοκομείο Νοσημάτων
Θώρακος Αθηνών "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"
site: www.sylfilon.gr

ΔΩΡΕΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας
Ευχαριστούμε θερμά τους:
Ιωάννη Δώδο, Θεόδωρο Ηλιάδη και
Χαρίλαο Παπαδόπουλο

**Ευχαριστούμε θερμά για δωρεά
αντί στεφάνου την:** Οικογένεια Πέτρου
Γαρζώνη στη μνήμη του Στέφανο Πατράκη
Λογاریασμός τραπέζης για κατάθεση δωρεών:
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6274-040035-006
IBAN: GR71011712740006274040035006
Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων "Σοφία Σλήμαν"
Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά
για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδίδουμε με
λεπτομέρειες το παραστατικό είσπραξης.

Ώρες Λειτουργίας Γραμματείας:
Δευτέρα & Πέμπτη 11:00 - 15:00

**Ο Ετήσιος Οικονομικός Ισολογισμός του
Συλλόγου μας δημοσιεύεται στην
Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και
αναρτάται στο site του Συλλόγου μας
www.sylfilon.gr**

Έπι κοινωνία έν τύπῳ

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Διοκτισία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»,
Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Μάγδα Γιαλαλή, Γιώργος Δεδούσης, Κυριακή Δημητρούλακη, Τάσος Κουλουριδής, Νίκος Παΐσιος, Δώρα Παπαζαφείρη, Ματίνα Σπυράτου και Άρης Στρατάκος.

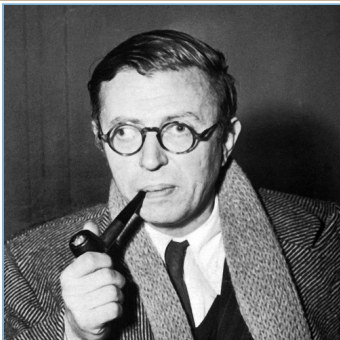
Εκτύπωση: Γεώργιος Κωστόπουλος, Σελλασίας 6, Αθήνα, Τ.Κ. 10439 Τηλ.: 2108813241

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι:
Τζόνια Καππάτου, Ειρήνη Καραλέκα, Μπέση Κατισμήτρου, Αθηνά Πέτση, Σπύρος Πουρικής και Ανδρέας Σακκάς.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως
την ευθύνη των κειμένων τους

Ο Ζαν-Πωλ Σαρτρ και το κίνημα του Υπαρξισμού

Ο Ζαν-Πωλ Σαρτρ (γαλλ. Jean-Paul Sartre) γεννήθηκε στο Παρίσι το 1905 και πέθανε το 1980, επίσης στο Παρίσι. Ήταν Γάλλος φιλόσοφος, λογοτέχνης, κριτικός, αλλά και πολιτικός ακτιβιστής. Σύντροφος της ζωής του υπήρξε η Γαλλίδα υπαρξίστρια, φεμινίστρια και συγγραφέας Σιμόν ντε Μπอบουάρ. Σύμφωνα με ρήσεις σημαντικές του ίδιου του Σαρτρ, «Ο άνθρωπος είναι καταδικασμένος να είναι ελεύθερος» και «Οι άλλοι είναι η κόλασή μου».

άτομο φέρει ακέραια και την ευθύνη για τη ζωή του, αλλά και την ευθύνη των επιλογών του. Αναμφίβολα, μία τέτοια πεποίθηση μας φέρνει αντιμέτωπους με τον εαυτό μας, το είναι μας, καθώς και αντιμέτωπους με το βάρος των επιλογών μας. Μας κάνει να σκεφτόμαστε ότι ακόμη κι αν δεν είναι δυνατόν να ελέγξουμε τα πάντα στη ζωή μας, τις βασικές αποφάσεις τις παίρνουμε οι ίδιοι και οφείλουμε να τις σκεφτόμαστε καλά πριν τις πάρουμε.

Και οι δύο αυτές ρήσεις υποδεικνύουν την πεποίθηση του Σαρτρ ότι κάθε άνθρωπος φέρει την ευθύνη για τη ζωή του και τις επιλογές του.

Ο Υπαρξισμός (existentialisme) είναι το φιλοσοφικό κίνημα που πρόβαλε την ύπαρξη του ανθρώπου σε αντιπαραβολή με την ουσία. Η ουσία αντιμετωπίστηκε από τον υπαρξισμό ως απατηλό δημιούργημα του φιλοσοφικού στοχασμού, που παρέβλεπε ως τότε το δεδομένο της ύπαρξης. Ο Σαρτρ ανέφερε χαρακτηριστικά «η ύπαρξη προηγείται της ουσίας». Επιπλέον, ο Σαρτρ ήταν αυτός που έφερε τον Υπαρξισμό στο προσκήνιο και δημιούργησε το ομώνυμο γαλλικό κίνημα.

Επιπροσθέτως, ο Ζαν-Πωλ Σαρτρ υπήρξε οπαδός της θεωρίας του Μαρξισμού, γι' αυτό και του ασκήθηκε έντονη κριτική από τις δυτικές κυβερνήσεις της εποχής του για τη στήριξή του προς τις κομμουνιστικές κυβερνήσεις. Ωστόσο, ο Σαρτρ υπήρξε ένας εσωτερικά στρατευμένος καλλιτέχνης, και όχι στρατευμένος από κάποιο κράτος ή καθεστώς. Ακόμη, υπήρξε τακτικός θαμών στα παριζιάνικα καφέ.

Βασική πεποίθηση του φιλοσοφικού ρεύματος του Υπαρξισμού είναι ότι το άτομο δεν μπορεί να εναποθέσει την ευθύνη για τη ζωή του ούτε σε ανώτερες δυνάμεις, αλλά ούτε και στους άλλους ανθρώπους. Συνεπώς, κάθε

Ενα άλλο βασικό σημείο της θεωρίας του Υπαρξισμού είναι ότι οι άνθρωποι πρέπει να κρίνονται από τις πράξεις, από τα αποτελέσματα των πράξεων τους και όχι από τις προθέσεις τους. Σίγουρα, η διάκριση μεταξύ αποτελέσματος και πρόθεσης είναι πολύ σημαντική για τη δημιουργία μιας δίκαιης κρίσης.

Ο Σαρτρ δέχτηκε κριτική και σε επίπεδο θεωρητικό (φιλοσοφικό) αλλά και σε πολιτικό για την υποστήριξή του σε κομμουνιστικά καθεστώτα της εποχής του. Σε θεωρητικό επίπεδο κατηγορήθηκε ότι οι θεωρίες του δεν είναι τελείως απαλλαγμένες από μεταφυσικά στοιχεία, ενώ πολιτικά κατηγορήθηκε ότι στηρίζει απολυταρχικά καθεστώτα.

Το 1964 τιμήθηκε με το βραβείο Νόμπελ για τη λογοτεχνία, αλλά αρνήθηκε να παραλάβει το βραβείο, διότι αποστρεφόταν τις επίσημες τελετές και τα αξιώματα. Σημαντικά φιλοσοφικά του έργα είναι το «Το είναι και το Μηδέν» και η «Κριτική της διαλεκτικής λογικής».

Ο Ζαν-Πωλ Σαρτρ τάφηκε μαζί με τη σύντροφο του σε κοιμητήριο του Παρισιού.

Αξίζει πάντως να θυμόμαστε από τον Υπαρξισμό ότι έχουμε την ευθύνη των επιλογών μας και ευθύνη για τη ζωή μας, που είναι μία και μοναδική.

Ευτυχία Καππάτου

Διοτίμα

Ποιος ο ρόλος της γυναικείας σκέψης στη Φιλοσοφία και την ιστορία των ιδεών;

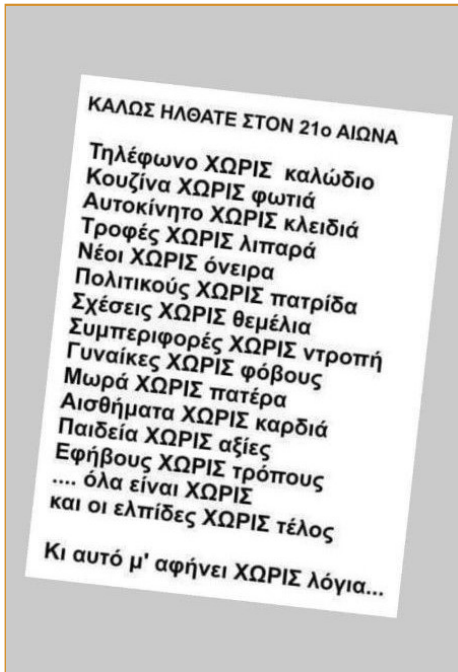
Η Διοτίμα ήταν αρχαία Ελληνίδα φιλόσοφος, και σημαντικός χαρακτήρας στο Συμπόσιο του Πλάτωνα. Η Διοτίμα έχει συνεισφέρει μέσω των φιλοσοφικών της ιδεών στο κίνημα για την ισότητα ανδρών και γυναικών, μιας και είναι η μόνη γυναίκα που αναφέρεται στο κατά τα άλλα ανδροκρατούμενο Συμπόσιο του Πλάτωνα. Θεωρείται από την επιστημονική κοινότητα ως μυθικό πρόσωπο, αλλά πρόσφατες έρευνες έχουν τεκμηριώσει αντίθετες απόψεις, μιας και οι χαρακτήρες που

παρουσίαζε ο Πλάτωνας στα γραπτά του ήταν συνήθως υπαρκτά πρόσωπα, και από την άλλη οι ιδέες της Διοτίμας στο Συμπόσιο απέχουν πολύ από τις απόψεις του Πλάτωνα. Παρόλες τις διαφορές, είναι ενδιαφέρον να επανεπισκεφθούμε την επιτομή της αρχαίας Ελληνικής και Παγκόσμιας Κλασικής παιδείας, το Συμπόσιο του Πλάτωνα, για να ξαναγνωρίσουμε τη Διοτίμα και να ανακαλύψουμε την κρυμμένη γνώση πίσω από τις λέξεις. Η ιστορία των ιδεών έχει υποστεί τη μεγαλύτερη εγκληματική λογοκρισία στην ιστορία της ανθρωπότητας, και αυτή η διαπίστωση θα αποτελέσει την πυξίδα του μαθήματός μας!

Η Δρ. Ζωή Αλιώζη είναι διδάκτορας Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου LUISS της Ρώμης, με ερευνητικό έργο στην Πολιτική Θεωρία και το Διεθνές Δίκαιο. Ως ειδικός

Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, διητέλεσε Λέκτορας Διεθνούς Δικαίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Φιλοσοφίας σε όλες τις ακαδημαϊκές βαθμίδες: πτυχιακά, μεταπτυχιακά, και διδακτορικά επίπεδα. Έχει διδάξει σε διάφορα πανεπιστήμια του εξωτερικού, όπως τη Νομική Σχολή, τη Σχολή Κινηματογράφου, και το Ιρλανδικό Κέντρο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Εθνικού Πανεπιστημίου Ιρλανδίας. Επίσης, διητέλεσε επισκέπτρια ερευνήτρια στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Georgetown της Αμερικής με υποτροφία, και έχει βραβευθεί από το πανεπιστήμιο της Μαδρίτης της Ισπανίας ως η καλύτερη νέα φιλοσοφική ερευνήτρια, για τη θεωρία που ανέπτυξε μέσω της διδακτορικής της διατριβής. Έχει μακροχρόνια διδακτική και ερευνητική εμπειρία, στο διεθνές δίκαιο, τη φιλοσοφία, την κλιματική δικαιοσύνη και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Δρ. Ζωή Αλιώζη, Διδάκτορας Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου LUISS της Ρώμης.
<http://eranistis.net/wordpress/2021/01/19/μαθήματα-κλασικής-παιδείας-διοτίμα/>

Ένας γιος πήρε τον γέρο πατέρα του και πήγαν σε ένα πολύ σικ εστιατόριο για δείπνο. Ο πατέρας ήταν πολύ γέρος και αδύναμος. Καθώς έτρωγε, τα φαγητά του έπεφταν και λέρωναν το πουκάμισο και το παντελόνι του. Οι γύρω συνδαιτυμόνες τους έβλεπαν με αποστροφή, ενώ ο γιος του συνέχιζε να τρώει απόλυτα ήρεμος.

Αφού τελείωσε το φαγητό του, ο γιος του τον πήρε στην τουαλέτα και καθάρισε τα υπολείμματα τροφίμων, του καθάρισε τους λεκέδες, του χτένισε τα μαλλιά και του διόρθωσε τα γυαλιά του. Όταν βγήκαν από την τουαλέτα όλο το εστιατόριο κοίταζε τον γιο και δεν μπορούσε να κατανοήσει πώς ένας τόσο νέος μπορούσε να φέρεται έτσι και να εκτίθεται σε ένα τέτοιο κοινό.

Ο γιος πήρε αγκαζέ τον πατέρα του και στράφηκε προς την έξοδο. Εκείνη την στιγμή ένας γέρος μεταξύ των συνδαιτυμόνων φώναξε τον γιο και τον ρώτησε, "Δεν νομίζετε ότι έχετε αφήσει κάτι πίσω?". Ο γιος απάντησε:

"Όχι, κύριε, δεν έχω αφήσει κάτι". Ο γέρος απάντησε, "Ναι, έχετε!"

- Αφήσατε ένα μάθημα για κάθε γιό και μία ελπίδα για κάθε πατέρα.

Σε ολόκληρο το εστιατόριο έπεσε βουβαμάρα.
<https://www.facebook.com/destoradotcom/posts/2770170699769459>

Οτιδήποτε σε ενοχλεί, σε διδάσκει την υπομονή.

Όποιος σε εγκαταλείπει, σε διδάσκει να στέκεσαι στα δικά σου πόδια.

Οτιδήποτε σε εξοργίζει, σε διδάσκει τη συγχώρεση και τη συμπόνια.

Οτιδήποτε έχει δύναμη πάνω σου, σε διδάσκει να ελέγχεις τη δική σου δύναμη.

Οτιδήποτε μισείς, σε διδάσκει την άνευ όρων αγάπη.

Οτιδήποτε φοβάσαι, σε διδάσκει το θάρρος να ξεπερνάς το φόβο σου.

Οτιδήποτε δε μπορείς να ελέγξεις, σε διδάσκει να αφήνεις τα πράγματα να φεύγουν.

Jackson Kiddard

Θερμές ευχές για ένα καλύτερο 2021, για όλους μας!
Με εκτίμηση
Σταματίνα Σαββανίδου

Ευχές Αναγνωστών μας

Φίλες και Φίλοι της Αλήθειας, Επαναλαμβάνω και αυτήν τη χρονιά την προηγούμενη απόπειρα, του 2018, με το ίδιο σύνθημα και στόχο: **ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ = ΧΡΥΣΑ ΕΤΗ**

Και τούτο γιατί επιμένω να θυμίσω κι εγώ, με τη σειρά μου και με τις μικρές μου δυνάμεις, για μια ακόμα φορά, στους Έλληνες την πνευματική μας καταγωγή, τη γλώσσα μας και τη φιλοσοφία μας, που ζύπνησε άλλοτε στην ανθρωπότητά μας τη **Λογική**, την **Ηθική** και το **Κάλλος**, Αρετές που εκείνη ακόμα δεν κατάλαβε, δεν ενστερνίστηκε και δεν υιοθέτησε, και γι' αυτό ακόμα υποφέρει.

Τα **ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ**, σύνοψη της πρακτικής μόνον διάστασης της σοφίας του Αρχαίου Έλληνα Φιλόσοφου **ΠΥΘΑΓΟΡΑ**, είναι **«ΛΟΓΙΑ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΞΙΑΣ»**, που διατηρούνται ακόμα στη συλλογική μας μνήμη, σαν ζεστά κάρβουνα, απομεινάρια μεγάλης φωτιάς. Με έκπληξη όμως θα διαπιστώσετε ότι μπορούν ακόμα να οδηγήσουν και να συγκρατήσουν εκείνον που τα ενστερνίζεται, πάνω στην τροχιά της **Ισορροπίας**, της **Αρμονίας** και της **Συνοχής** της ατομικής του ζωής.

Μόνον έτσι προετοιμασμένος μπορεί να ταξιδέψει κάποιος αλώβητος μέσα από τους Κόσμους και τους Νόμους της Συμπαντικής Ζωής, προσκυνητής στον **ΕΝΑΝ** και **ΜΟΝΟΝ ΝΟΥΝ**, που όλα τα **Γνωρίζει**, όλα τα **Θέλει** και όλα τα **Δύναται**, Αυτόν τον **ΝΟΥΝ**, τον οποίον εμείς οι άνθρωποι αποκαλούμε με μέγα φόβο και μέγα πάθος: **“ΘΕΟ”** στις διάφορες γλώσσες μας.

Στο φετινό μου **“ΗΜΕΡΟΛόγιο”** είχα τη δυνατότητα, με τη βοήθεια καλών φίλων, να δημοσιεύσω ολόκληρο το αρχαίο κείμενο, και να το συνοδεύσω με μια ελεύθερη απόδοση, διατηρώντας πολλές από τις αρχαίες λέξεις, που χρησιμοποιούμε ακόμα σήμερα. Την απόδοση αυτή συμπληρώνω με επί πλέον “διαισθητικά και από μνήμης” σχόλια, τα οποία μου φάνηκε ότι χρειάζονται σήμερα για να ξεδιπλώσουν ακόμα περισσότερο τη δύναμη και την αξία των διαχρονικών εκείνων λόγων.

Στ' αλήθεια, ποιοι από εμάς θα μπορούσαν να φανταστούν, τότε, 500 χρόνια πριν από τη Μεγάλη Έλευση του Ίδιου του Θεϊκού Λόγου επί της Γης, αλλά και 2021 χρόνια μετά ότι εκείνα τα “Χρυσά Λόγια” θα μπορούσαν, ακόμα και σήμερα, όχι μόνον να θεραπεύουν τις ίδιες μεγάλες και βαθιές πληγές της ανθρωπότητας: την Αμάθεια, την Κακία και τη Βία, αλλά και να αναγεννούν μέσα μας την **Ελπίδα**, την **Πίστη** και την **Αγάπη** προς τον Μέγα Δημιουργό, τις Δημιουργίες Του και τα δημιουργήματά Του.

Αφιερώνω και αυτήν την εργασία μου σε όλες εκείνες τις ευγενείς ψυχές που αναζητούν ακόμα την “Πηγή της Αλήθειας”, με σκοπό να ξεδιψάσουν τους διψασμένους, να ανακουφίσουν τους πονεμένους και να διαφωτίσουν τους σκοτισμένους Αδελφούς μας ανθρώπους.

Εμείς, ως ξεδιψάσουμε τελευταίοι, ως ανακουφιστούμε τελευταίοι, αρκεί το Φως της Αλήθειας να φωτίζει την Οδό που διανοίγουμε.

A+

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΕΣΤΙ
ΖΩΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ
ΚΑΘΑΡΣΙΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ,
ΚΑΘΑΡΣΙΣΜΕΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΥΛΙΚΗΣ
ΑΛΟΓΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΝΗΤΟΕΙΔΟΥΣ ΣΩΜΑ-
ΤΟΣ, ΤΕΛΕΙΟΤΗΣ ΔΕ, ΤΗΣ
ΟΙΚΕΙΑΣ ΕΥΖΩΙΑΣ
ΑΝΑΛΗΨΙΣ, ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ
ΟΜΟΙΩΣΙΝ
ΕΠΑΝΑΓΟΥΣΑ.
ΤΑΥΤΑΔΕ ΠΕΦΥΚΕΝ
ΑΡΕΤΗ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΜΑΛΙΣΤΑ ΑΠΕΡΓΑΣΕΣΘΑΙ,
Η ΜΕΝ ΤΗΝ ΑΜΕΤΡΙΑΝ ΤΩΝ
ΠΑΘΩΝ ΕΞΟΡΙΖΟΥΣΑ,
Η ΔΕ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΕΙΔΟΣ ΤΟΙΣ
ΕΥΦΥΩΣ ΕΧΟΥΣΙ ΠΡΟΣΚΤΩΜΕΝΗ

Η Φιλοσοφία είναι της ανθρώπινης ζωής Κάθαρσις και Τελειότης. Κάθαρσις μεν από τον παραλογισμό της ύλης και το θνητό του σώματος, Τελειότης δε ως ανάκτηση εκείνης της ευδαιμονίας, η οποία επαναφέρει προς την θείαν ομοίωση. Αυτά δε τα δύο με την Αρετή και την Αλήθεια, προσοδεύουν κυρίως. Η μεν πρώτη, την αμετρία των παθών, αποβάλλοντας, η δε δεύτερη, την θείκη κατάσταση, σε όσους εκ φύσεως την κατέχουν, αναπτύσσοντας.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2021
ΟΙ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΙ ΥΜΝΟΥΝ ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΤΟΥ ΑΝΑΤΕΛΕΙ.

ΚΑΙ ΣΕΒΟΥ ΟΡΚΟΝ.
ΕΠΕΙΘ' ΗΡΩΑΣ ΑΓΑΥΟΥΣ ΤΟΥΣΤΕ
ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΥΣ
ΣΕΒΕ ΔΗΜΟΝΑΣ ΕΝΝΟΜΑ
ΡΕΖΩΝ
ΣΟΥΣΤΕ ΓΟΝΕΙΣ ΤΙΜΑ ΤΟΥΣ Τ'
ΑΓΧΙΣΤ' ΕΓΓΕΓΑΓΤΑΣ.
ΤΩΝ Δ' ΑΛΛΩΝ
ΑΡΕΤΗ ΠΟΙΕΥ ΦΙΛΟΝ ΟΣΤΙΣ ΑΡΙ-
ΣΤΟΣ.

Τους Αθάνατους Θεούς πρώτα απ' όλα να τιμάς, με την σειρά, όπως τους έχει βάσει ο Μέγας Νόμος (ΝΟΥΣ), και πάντα να σέβεσαι τους όρκους που τους δίνεις. Έπειτα δε, τους ένδοξους Ημί-θεους Ήρωες να τιμάς, καθώς και τους επί της γης σοφούς διδασκάλους να σέβεσαι δεόντως. Αλλά και τους γονείς σου να τιμάς και όλους τους εγγύς σου συγγενείς. Κι από τους άλλους, της Αρετής τον άριστο, φίλο σου να τον κάνεις.

ΣΧΟΛΙΟ Α+

Για τους Πυθαγόρειους, ο θεϊκός ΝΟΥΣ, ο Νομοθέτης του Παγκόσμιου Νόμου, ως Αγαθός Πατέρας των Αθανάτων θεών αποκαλύπτεται, αλλά και ως απώτατος Δημιουργός των ανθρώπων αναγνωρίζεται.

Οι Αθάνατοι θεοί είναι προβολές και εκδηλώσεις του Ύψιστου Αγαθού, είναι οι "Ακτίνες" του Ηλίου του Νοητού, τα Αθάνατα Αρχέτυπα, τα Ιδεώδη και οι Αξίες, που μεταφέρουν και μεταδίδουν τη Νοημοσύνη, την Ευπάθεια και τη Δύναμη της Ζωής του θεϊκού ΝΟΥ μέσα στο Παν και κάνουν τον Κόσμο και τον Ανθρωπο Ωραίον, Καλόν και Αληθινόν.

Γι' αυτό κι εσύ, ω Μαθητή, πρώτα, ενατένισε τον Θεό των Θεών, τον Μέγα Νου, την Ύψιστη Φαντασία, τον ΑΓΑΘΟΝ, που τα σκέφτηκε όλα αυτά και σαν Ήλιος τα ακτινοβόλησε μέσα στους Κόσμους, γεμίζοντάς τους με τις Σκέψεις Του.

Μετά, χαιρέτησε τις Ακτίνες Του, αυτές που ζωντανεύουν από την Αγάπη Του, για να αγαπήσουν κι αυτές με τη σειρά τους και να αγαπηθούν μεταξύ τους, να πολλαπλασιασθούν μέσα στους Κόσμους του Παντός και να γεμίσει το ΠΑΝ Αγάπες!

Γιατί, πώς αλλιώς να σκεφτείς, να μιλήσεις και να πράξεις το Αγαθό παρά αγαπώντας;

Κι αφού αυτά τα στοχαστείς καλά, εμποδίζοντας και την ψυχή σου και το πνεύμα σου ως τα μύχια βάθη τους με τα θεϊκά αυτά Ιδεώδη, άρχισε τότε τις Εικόνες Τους να αγαπάς, να σέβεσαι και να τιμάς, εξ ίσου, ώστε γύρω από αυτά να περιστρέφεται και προς αυτά να τείνεις συνεχώς να ομοιάσεις.

Για τους Αγίους Ἡρωες σου μιλά, οι οποίοι ζουν κοντά στους θεούς, σχεδόν θεοί, ημί-θεοι, μέσω της τέλει Μίμησης των θεϊκών Αρετών Τους, οι οποίοι γέφυρα Θυσίας και Πάθους εξέτειναν και κλίμακα αμετάθετη κατέστησαν των Άνω προς τα Κάτω, και Πύλη στενή κι Οδό τεθλιμμένη των Κάτω προς τα

Άνω ανήγειραν, ώστε να μένουν πίσω οι δειλοί και να περνούν μονάχα οι θαρραλέοι της Αγάπης.

Αλλά και τους επί της γης αόρατους και ορατούς Σοφούς Δασκάλους, του θεϊκού Νου εντεταλμένους, κι αυτούς να σέβεσαι, όπως τους πρέπει: Να ακούς τα λόγια τους και να τα κατανοείς, τις εντολές τους να τηρείς και τις συμβουλές τους να ακολουθείς. Γιατί ο θεϊκός Νους φρόνησε ώστε και μέσα σου να έχεις και να ανήκεις σε έναν Ανώτερο Οδηγό, τον ίδιο τον Εαυτό σου, τον ανώτερο, αν τον αναγνωρίσεις.

Και όλα αυτά, γιατί ο Μέγας Νους καθόρισε 3 επιπέδα Ύπαρξης, σύμφωνα με τη θεία Σύλληψή Του, και πάνω σ' αυτά αποτύπωσε με συνοχή τη Θέλησή Της.

Πρώτα, τους Αθάνατους Θεούς στον Ουρανό εγκατέστησε να κυβερνούν, εν Πνεύματι, το δημιουργημένο Σύμπαν, κι αθάνατα ενορατικά αρχέτυπα να είναι.

Μετά, τους Αγίους Ἡρωες, πάνω σε κλίμακα μεσολαβητική τους έβαλε να στέκουν και Εικόνες-Πρότυπα των θεϊκών Αρετών να γίνουν.

Και, τέλος, τους ορατούς και αόρατους Σοφούς της Αγάπης έταξε στη γη για να θυμίζουν στους ανθρώπους ποιοι είναι, πόθεν έρχονται και πούθε να γυρίσουν.

Κι εσύ, αγνάρι και σκιά επί της γης όλης αυτής της συνοδείας των θεών, των ημίθεων και των σοφών, επίσης οφείλεις να τιμάς όλους αυτούς που πρόγονοι κι απόγονοί σου είναι, είτε εξ αίματος είτε εκ πνεύματος. Γιατί μέσα από αυτούς, εσένα τον ίδιο εκτιμάς και τον Μεγάλο Νόμο σέβεσαι και αναγνωρίζεις. Και να θυμάσαι πως το Σύμπαν τούτο δεν είναι μόνον τα θεϊκά και τα καλά, αλλά και τα δεινά που η μοίρα των ανθρώπων αναδεύει.

Έτσι, έχοντας εκπληρώσει τα ιερά καθήκοντα αυτά, καινούργιες σχέσεις κάνε με τους ομοίους σου, για να αντλείς γνώση, αρετή και δύναμη από τους άριστους. Κι ως άριστος κι εσύ για άλλους, τα ίδια δώρα που έλαβες απλόχερα να δίνεις.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2021

ΔΕΥ	1	6,0	9,0	12,0	15,0	18,0	21,0	24,0	3,0	6,0
ΤΡΙ	2		7:26							17:48
ΤΕΤ	3									
ΠΕΜ	4									
ΠΑΡ	5									
ΣΑΒ	6									
ΚΥΡ	7									
ΔΕΥ	8									
ΤΡΙ	9									
ΤΕΤ	10									
ΠΕΜ	11		8:43							
ΠΑΡ	12									
ΣΑΒ	13									
ΚΥΡ	14									
ΔΕΥ	15									
ΤΡΙ	16									
ΤΕΤ	17									
ΠΕΜ	18									
ΠΑΡ	19									
ΣΑΒ	20									
ΚΥΡ	21									
ΔΕΥ	22									
ΤΡΙ	23									
ΤΕΤ	24									
ΠΕΜ	25									
ΠΑΡ	26									
ΣΑΒ	27		10:26							
ΚΥΡ	28		6:57							18:17

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2021

Ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΠΕΡΙΠΟΙΕΙΤΑΙ ΤΡΑΥΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΚΛΑΟΥ

ΕΡΥΘΡΟΜΟΡΦΟΣ ΚΥΛΙΞ (500 Π.Χ)

ΠΡΑΞΙ Δ' ΕΙΚΕ ΛΟΓΟΙΣ,
ΕΡΓΟΙΣΙ Τ' ΕΠΩΦΕΛΙΜΟΙΣΙ.

ΜΗΔ' ΕΧΘΑΙΡΕ ΦΙΛΟΝ ΣΟΝ
ΑΜΑΡΤΑΔΟΣ ΕΙΝΕΚΑ ΜΙΚΡΗΣ,
ΟΦΡΑ ΔΥΝΗΙ-
ΔΥΝΑΜΙΣ ΓΑΡ ΑΝΑΓΚΗΣ ΕΓΓΥΘΙ
ΝΑΙΕΙ.

ΤΑΥΤΑ ΜΕΝ ΟΥΤΩΣ ΙΣΘΙ,

ΚΡΑΤΕΙΝ Δ' ΕΙΘΙΣΕΟ ΤΩΝΔΕ·

ΓΑΣΤΡΟΣ ΜΕΝ ΠΡΩΤΙΣΤΑ
ΚΑΙ ΥΠΝΟΥ,
ΛΑΓΝΕΙΗΣ ΤΕ
ΚΑΙ ΟΥΜΟΥ.

ΠΡΗΝΗΣ Δ' ΑΙΣΧΡΟΝ ΠΟΤΕ
ΜΗΤΕ ΜΕΤ' ΑΛΛΟΥ ΜΗΤ' ΙΔΙΗΙ-
ΠΑΝΤΩΝ ΔΕ ΜΑΛΙΣΤ' ΑΙΣΧΥΝΕΟ
ΣΑΥΤΟΝ.

Λόγια πράξης να προτιμάς
και έργα ωφέλιμα στην αρετή,
να αναλαμβάνεις

Τον φίλο σου να μην εχθρεύεσαι
για μια μικρή αστοχία,
όσο βέβαια δύνασαι.
Δίτσι, τις φίλιες η δύναμη
πάνω στην ανάγκη φαίνεται.

Και φρόντισε αυτά μεν να τα ξέρεις
και να τα τηρείς
Παράλληλα όμως και να ασκείσαι
ώστε να επικρατείς και στα εξής:
πρώτα απ' όλα, στην κοιλιά,
κι αμέσως μετά στον ύπνο,
όπως και στην λαγνεία,
και στην οργή.

Και κάτι αισχρό ποτέ μην πράξεις,
μήτε με άλλον μήτε και μόνος,
κι απ' όλους πιο πολύ
να ντρέπεται τον εαυτόν σου.

Σκέψεις και λόγια πράξης να προτιμάς, και όχι εκείνα που εξάπτουν και οξύνουν, κρίσεις και σχόλια που χωρίζουν, δειλά μαχαίρια πσιώπια σε Αδελφούς χωμένα.

Πραότητα σημαίνει - πάνω απ' όλα - "ήρεμη δύναμη" και με αυτήν τη δύναμη - είναι γραμμένο - οι Πραείς και Ταπεινοί, αυτοί που μόνιμοι κάνουν μέσα τους χώρο σε ήρωες και σε θεούς, αυτοί την γη θα κυβερνήσουν.

Και έργα ωφέλιμα στην πρόοδο της Αρετής να αναλαμβάνεις και να κάνεις, όπως αυτά που θεραπεύουν την άγνοια, την κακία και τον εκφυλισμό αλλά κι εκείνα που καθαρίζουν και ανυψώνουν ψυχή και νου στα ιερά ιδεώδη.

Πρόσεχε δε, από τους φίλους σου να μην χωρίζεται ποτέ για μικροπράγματα, αλλά να ανέχεσαι και να συγχωρείς, όσο μπορείς, όπως κι εσύ θέλεις να συγχωρούν και ν' αγαπούν οι άλλοι εσένα. Και μήπως της φίλιες η δύναμη δεν φανερώνεται την ώρα που ο φίλος σου βρεθεί μεσ' την μεγάλη ανάγκη;

Και είναι σπουδαίο όλα τα προηγούμενα να τα τηρείς, αλλά φυλάξου!

Κάθε ορμή και δύναμη που σου 'χει δοθεί για όλα αυτά, πρόσεχε, τα σφάλματα και οι υπερβολές γοργά τις σπαταλάνε: γαστριμαργία, υπνηλία, λαγνεία και οργή, όλα αυτά μαζί, με τη σειρά, θέλουν να σε χαλάνε.

Κι όμως εσύ με Μέτρο στο

πόσο και με σύνεση στο πότε, όλους ετούτους τους εχθρούς, σίγουρα, θα νικήσεις.

Για το καθένα από όλα αυτά σπουδάσε και κατέκτησε μια τέχνη, ώστε πάντα να τα κυβερνάς, χωρίς αυτά ποτέ να κυβερνούν εσένα.

Φυλάξου κι από την αλόγιστη ηθελημένη στέρηση ή αποχή, που σίγουρα επανάσταση στο σώμα σου θα φέρει.

Πρόσεξε με σπουδή μεγάλη, όταν ενεργείς, πρώτα τα κίνητρα και τους σκοπούς σου να εξετάζεις, αν είναι αντάξια εκείνων που αξιώθηκαν να μεταλάβεις: τη χάρη, τη θάρρη, τη ζωή, τη δύναμη, όπως και ης συμβουλές τις άγιες και τις σοφές διδασκαλίες που έχεις λάβει. Γιατί αισχρό και εύκολο είναι: ψέμα και κλοπή, δειλία, προδοσία.

Γι' αυτό και φρόνησε πάντα να κάνεις μόνον εκείνο που είσαι: πνεύμα ωραίο, καλό κι αληθινό, και ποτέ σου να μην κάνεις εκείνο που δεν είσαι: σώμα αχόρταγο, φτηνό, θνητό.

Μα το χειρότερο είναι η αυταπάτη ότι είσαι εκείνο που δεν μπορείς από τη φύση σου να είσαι και να εγκαταλείψεις την προσπάθεια να παραμείνεις αυτή η θεία Χάρης που είσαι.

Γνώρισε την αξία σου, γνώρισε τον Εαυτόν σου, γνώρισε τον κόσμο σου, γνώρισε τον Θεόν σου.

Επισκεφθείτε

το νέο Site του Συλλόγου μας
<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας
"Επι Κοινωνία εν Τύπω".
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

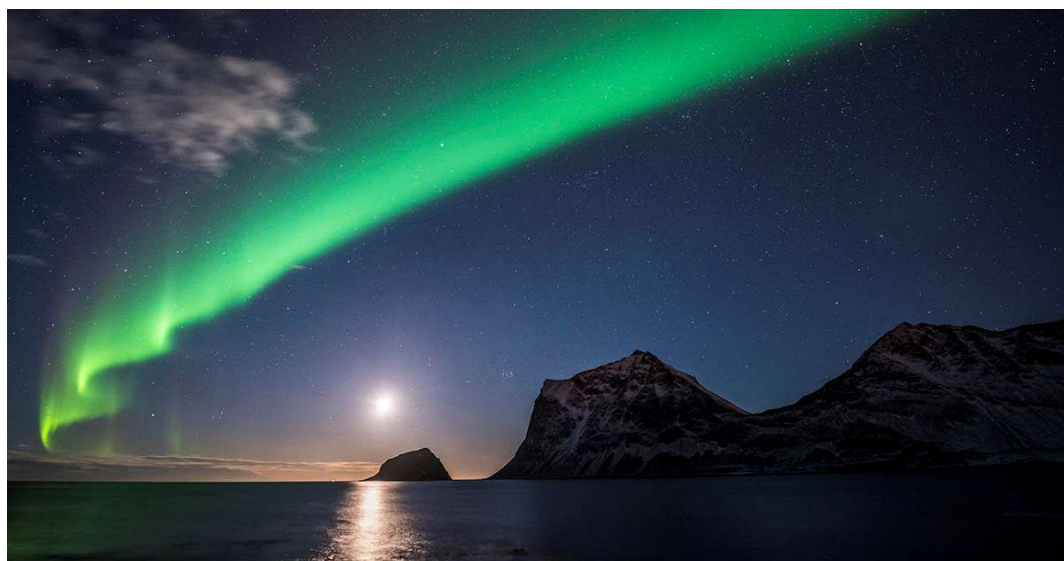

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»

Εγγραφή στο Newsletter | Επικοινωνία

Αναζήτηση...

Τα νέα μας Ταυτότητα Το έργο μας Εκδηλώσεις Στήριξέ μας

Το Σέλας είναι ένα εντυπωσιακό φωτεινό ουράνιο φαινόμενο που παρατηρείται στα ανώτερα στρώματα της ατμόσφαιρας και είναι ορατό κυρίως στους πόλους, για αυτό και ονομάζεται επίσης Πολικό Σέλας. Όταν το φαινόμενο συμβαίνει στον Βόρειο Πόλο αποκαλείται Βόρειο Σέλας, ενώ αντίστοιχα όταν παρατηρείται στον Νότιο Πόλο αποκαλείται Νότιο Σέλας.

<https://el.wikipedia.org/wiki/Σέλας>

Ανακοίνωση

Λόγω πανδημίας κορωνοϊού και εκτάκτων συνθηκών του Νοσοκομείου μας αναστέλλεται η έντυπη έκδοση της εφημερίδας μας. Η "Επί Κοινωνία εν Τύπω", μέχρι νεωτέρας, θα κυκλοφορεί ηλεκτρονικά και μπορείτε να τη διαβάσετε μέσα από το Site του Συλλόγου μας: www.sylfilon.gr.

Μέσα από το ίδιο site μπορείτε να εγγραφείτε στο **News letter** (πάνω δεξιά) ώστε να λαμβάνετε ηλεκτρονικά την εφημερίδα μας και ειδοποιήσεις για τις δραστηριότητες του Συλλόγου μας.

Η έντυπη μορφή της εφημερίδας μας (όταν επιτραπεί) κυκλοφορεί και διανέμεται δωρεάν μέσα στο Νοσοκομείο και ταχυδρομείται μόνο στα ταμειακώς εντάξει μέλη του Συλλόγου.

Αν επιθυμείτε να γίνετε **μέλος του Συλλόγου** μας μπορείτε να το κάνετε και ηλεκτρονικά μέσα από το Site (κάτω αριστερά) συμπληρώνοντας τη σχετική αίτηση ή δια ζώσης στα γραφεία του Συλλόγου Δευτέρα και Πέμπτη 11:00 - 15:00, τηλ. 2107763638.

Η ετήσια συνδρομή είναι 15 ευρώ και η εγγραφή 6 ευρώ εφάπαξ.

Με φιλικούς χαιρετισμούς
Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου «Η Σωτηρία»

Ανακοίνωση

Λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών και για την προστασία όλων δεν μπορούν να διοργανωθούν οι εκδηλώσεις μας που μέχρι τώρα κρατούσαν σε καλή κατάσταση τα οικονομικά του Συλλόγου μας και μπορούσαμε άνετα να καλύπτουμε ανάγκες περιθαλπομένων του Νοσοκομείου μας.

Ένα από τα κυριότερα έσοδα του Συλλόγου μας και το **μοναδικό, αυτό το χρονικό διάστημα, είναι η ετήσια συνδρομή (των 15 ευρώ)** των μελών μας.

Ο Σύλλογός μας αριθμεί σήμερα 232 ενεργά μέλη. Χάρη σε σας έχουν υποστηριχτεί οικονομικά πάνω από 2.000 περιθαλπομένοι και έχουν δαπανηθεί για αυτόν τον σκοπό περισσότερα από 200.000 ευρώ από την έναρξη της δράσης μας ως σήμερα!

Σας παρακαλούμε για την έγκαιρη καταβολή της συνδρομής σας, για την εξασφάλιση της σταθερότητας της παροχής οικονομικής βοήθειας σε ασθενείς που πέρα από τα προβλήματα της υγείας τους αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα.

Παρακαλούμε επικοινωνήστε με τη γραμματέα του Συλλόγου μας Δευτέρα και Πέμπτη 11:00 - 15:00 για να πληροφορηθείτε για τυχόν οφειλές σας.

Σας ευχαριστούμε
Τηλ. 2107763638